

prima instanță – V. Puica
instanța de apel – M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

dosarul nr. 3ra-1500/16

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 4 și Societatea pe acțiuni „Termoelectrica”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nazdraciov Ion împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 4 și Societății pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la excluderea sumei din facturile de plată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 4 și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 17 februarie 2016

c o n s t a t ă

La 12 mai 2015 Nazdraciov Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎMGFL nr. 4 și SA „Termoelectrica”, intervenienți accesorii Nazdraciov Rodica, Nazdraciov Profira, ÎM „Infocom” cu privire la excluderea sumei din facturile de plată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, este proprietarul ap. 63 din bd. Traian 23/1 mun. Chișinău. Susține că din anul 2007 și pînă în prezent pîrîtul expediază în adresa lui Ion Nazdraciov facturi în care este inclusă suma de 3520,70 lei – plata pentru serviciile comunale.

La 06 aprilie 2015 reclamantul a solicitat printr-o cerere excluderea din facturile de plată pentru serviciile comunale suma de 3520,70 lei, în legătură cu expirarea termenului de prescripție extinctivă de 3 ani, conform art. 267 Cod civil.

Prin scrisoarea nr. 23201 din 27 aprilie 2015 ÎMGFL nr. 4 a respins cererea reclamantului privind recalcularea plății serviciilor comunale și excluderea sumei de 3520,70 lei.

Invocă ilegalitatea răspunsului dat, deoarece Judecătoria Botanica mun. Chișinău prin încheierea din 24 august 2007 a dispus scoaterea de pe rol a acțiunii ÎMGFL nr.4 privind încasarea de la Nazdraciov Ion a sumei de 3520,70 lei, care a rămas în vigoare prin neatacare. Or, datoria pretinsă de 3520,70 lei este una prescrisă și, deci, a fost inclusă eronat în facturile de plată.

În temeiul art. 267 al. (1) Cod civil și art. 14, 16 și 25 al Legii contenciosului administrativ cere reclamantul excluderea din facturile de plată pentru serviciile comunale a sumei de 3520,70 lei în legătură cu expirarea termenului de prescripție extinctivă de 3 ani.

Ulterior, reclamantul și-a completat cerințele acțiunii și a cerut obligarea ÎMGFL nr. 4 și SA „Termoelectrica” de a exclude din facturile de plată pentru serviciile comunale suma de 3520,70 lei (datoria pentru energia termică) și 16,32 lei datoria pentru apa caldă în legătură cu expirarea termenului de prescripție extinctivă de 3 ani.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 17 februarie 2016, a fost admisă acțiunea și obligat ÎMGFL nr. 4 și SA „Termoelectrica” de a exclude pentru ap. 63 din bd. Traian 23/1 mun. Chișinău suma de: 3504,38 lei cu titlu de datorie pentru energia termică și 16,32 lei datorie pentru apa caldă, iar în total suma de 3520,70 lei acumulată la 01 aprilie 2006, cu transmiterea documentelor contabile către ÎM „Infocom”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de către ÎMGFL nr. 4 și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 17 februarie 2016.

La 09 august 2016 ÎMGFL nr. 4 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a cerut admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, intimatul eronat a invocat prevederile art. 267 Cod civil, în cazul în care consumatorul casnic achită lunar plata serviciilor comunale, dar nu integral datoria pentru energia termică. Respectiv, este imposibil de stabilit pentru ce lună acesta achită.

Livrarea și consumul serviciilor comunale are loc zilnic, iar relațiile de prestare a serviciilor sunt continue. În circumstanțele date, locatarii blocurilor urmează să-și onoreze lunar obligația de plată a serviciilor comunale. Mai mult ca atât, SA „Termoelectrica” a suportat cheltuieli în vederea încălzirii apartamentului intimatului.

Deși acțiunea ÎMGFL nr. 14 a fost scoasă de pe rol la situația din anul 2007, art. 267-268 CPC nu-i exclude reclamantului dreptul de a se adresa cu o nouă cerere de chemare în judecată.

Potrivit statutului ÎMGFL nr. 4, aceasta este doar gestionarul fondului locativ, dar nu și furnizorul energiei termice, respectiv nu are dreptul de a exclude careva sume de bani din facturi.

Ulterior, recurentul a depus un recurs suplimentar, în motivarea căruia a indicat că instanțele nu au aplicat legea care trebuia aplicată.

Astfel, deși reclamantul și-a întemeiat acțiunea și în baza prevederilor Legii contenciosului administrativ, din motive necunoscute instanța l-a impus pe reclamant la plata taxei de stat în mărime de 3% din valoarea acțiunii, constatând totodată că obiectul acțiunii nu se examinează în procedură de contencios administrativ.

Intimatul a ascuns faptul că a încheiat cu SA „Termoelectrica” un grafic de eșalonare a datoriilor pentru perioada lunilor iulie – octombrie 2014. Deci, prin acesta intimatul a recunoscut existența datoriei. Or, despre întocmirea unui astfel de grafic recurentul nu a cunoscut.

La 28 august 2016 SA „Termoelectrica” a depus cerere de alăturare la recursul declarat de ÎMGFL nr. 4, prin care a cerut admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. În cererea de recurs a invocat aceleași motive ca și ÎMGFL nr. 4.

Totodată, recurentul a indicat că incorect a fost atras în proces în calitate de pârît, în cazul în care societatea nu are încheiate contracte de prestare a serviciilor direct cu consumatorii finali. Deci, și raport material juridic între aceștia lipsește. Or, SA „Termoelectrica” are încheiat contract de furnizare a energiei termice doar cu ÎMGFL nr.4, respectiv unicul purtător de drepturi și obligații în cazul dat este întreprinderea municipală, iar ÎM „Infocom” este împuternicită de a exclude sumele doar în baza datelor prezentate de ÎMGFL.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de ÎMGFL nr. 4 și SA „Termoelectrica” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să aibă puterea de a îndrepta în mod

direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe cînd în recursurile declarate de ÎMGFL nr. 4 și SA „Termoelectrica” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Instanța de recurs mai reține că, prin decizia instanței de apel din 07 iunie 2016, casarea cărei se solicită prin prezentul recurs, a fost examinat și respins apelul declarat de ÎMGFL nr. 4, iar SA „Termoelectrica” nu a depus vreo cerere de apel împotriva hotărîrii primei instanțe.

Prin urmare, SA „Termoelectrica” nu a contestat hotărîrea primei instanțe cu apel, respectiv nu este în drept să declare recurs nici împotriva deciziei instanței de apel, prin care hotărîrea primei instanțe a fost menținută, or art. 429 alin. (4) CPC direct statuează că nu pot fi atacate cu recurs hotărîrile în a căror privință persoanele indicate la art.430 nu au folosit calea de apel, din moment ce legea prevede această cale de atac.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de ÎMGFL nr. 4 și SA „Termoelectrica” ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursurile Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 4 și Societății pe acțiuni „Termoelectrica” se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat